

Plotseling stikte het in onze stad van de detectives.

Mijn broer en zijn vrienden liepen de hele dag met een vergrootglas rond.

Ze gingen op hun knieën zitten en zochten naar sporen.

Ze fronsten hun wenkbrauwen en schreven in hun opschrijfboekje.

Soms schaduwden ze een verdacht persoon.

Daar waren ze net mee bezig toen ik de poort uit kwam.

Ze achtervolgden oom Gustaaf.

Ik riep: 'Waarom achtervolgen jullie oom Gustaaf? Is oom Gustaaf misschien een bandiet?'

Ik riep het zo hard dat oom Gustaaf omkeek.

'Wegwezen, jongens!' snauwde hij tegen mijn broer en zijn vrienden. 'En stop met dat gehijg in mijn nek!'

Toen ging hij zijn huis in en sloeg de deur met een klap dicht.